

ארבעה שירים וארבעה ציורים

שלוש אותיות יתומות

לילות לבנים.

מתפרפרות בין עדרי כבשים,

נים לא נים,

מתהפכת מהפכת

מלים מלים מלים...

אמא.

שלוש אותיות יתומות.

כספת שמורה לקול, תמונה,

כפתור ומחט,

אצבעות מקמחות, לניחוח קנמון ותפוח,

להמהום שיר ביידיש.

לדמעה וחבוק,

אמא.

קוד צרוב של פסופים

והחמצה גדולה.

עולל

חופנת פני בגוף הרך,

רוחפת בענן ניחוח ינקות.

רגע ורגע של חדות על, עולל

בחיקי,

נכדי.

תאי המתכלים חוגגים המשך שירת

חיים.

מוקדש לעירי נכדי הצעיר.

ילדי פליטים על מפת הים התיכון. קולאז'. טכניקה מעורבת על נייר 70x100.

ים

אינגל.

עט זָהב מְרַקֵד על מִשְׁטַח כְּחֹל יִרְקָרָק,

נֶחִיל דְּגִיגִים חוֹצָה אֶת יַרְכִּי.

לְהַרְף עֵינִי, אֲנִי לֹא אֲנִי

כְּלִפְלִי דְּגִיגָה קִטְנָה

אֶחָת עִם כְּלָחִי.

מִתַּת תְּשֻׁרִי.

מוקדש לנילי פורמן חברת נפש וים.

עובדת זרה

זרה.

מי זו הזרה?

את אמכם התשושה האכלתי, נגבתי,
אוששתי.

צמודה לה, בשמחה ובעצב, כבת,
שנה אחר שנה, יום אחר יום,
ידי בידה אחזה בצאת נשמתה. ומאז,

זרה?

לפי כלבכם,

נאהבתי - אהבתי,

ככאב, פמותכן בנות תוה, ילדתי.

את הזר. זר?

שפתכם שפתו, חגכם חגו,

זו מולדתו, אין לו אחרת.

קלגסים בשחור פרצו בעמק ליל,

לאזק ולכלא

אם ובנה.

זרים.

אתם, שסמנתם בטלאי צהוב, שהעליתם במשרפות גז,

שארית פליטה שקבצה מקצוי תבל המשננת בתורתה:

“גרים הייתם בארץ מצרים”. זרים שוברי שבר.

לא תמצאו מנוח

לנו, צמודי זקניכם ז'ל,

הזרים-זרות?

ארץ הנביאים, ארץ יהודה,

ארץ אינחמלה.

פליטה, פאה ושיכחה, טכניקה מעורבת על נייר 100X70.